

Sag C-499/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i sag i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

1. oktober 2020

Forelæggende ret:

Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland)

Afgørelse af:

27. august 2020

Sagsøger:

DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Sagsøgt:

Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Hovedsagens genstand

Søgsmål med påstand om annullation af bestemmelser vedrørende rørledninger til gas i Technikos Kanonismos Esoterikon Engatastaseon Fysiku Aeriou me piesi liturgias eos kai 500mbar (teknisk forordning for interne anlæg til naturgas med et driftstryk indtil 500 mbar).

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Artikel 267 TEUF, fortolkning af direktiv 97/23EF.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 1.1, artikel 7, stk. 4, og artikel 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr (EFT 1997, L 181, s. 1), sammenholdt med bilag I hertil, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom de omhandlede stk. 1.2.4, P9.5.6.9 og P9.5.8.2 i den græske tekniske forordning for interne anlæg til naturgas med et driftstryk indtil 500 mbar og stk. P9.5.6.9 og P9.5.8.2 i bilaget hertil, som fastsætter betingelserne og

begrænsningerne (udluftningspligt, forbud mod nedgravning) med hensyn til måden, hvorpå trykbærende udstyr (gasledninger) installeres, når disse betingelser og begrænsninger uden sondring også finder anvendelse på rørledninger, der som de omhandlede er CE-mærkede, og for hvilke producenten bekræfter, at deres anvendelse og installering er sikker også uden at overholde ovennævnte betingelser og begrænsninger?

Eller skal de ovennævnte bestemmelser i direktiv 97/23/EF, sammenholdt med direktivets artikel 2, fortolkes således, at de ikke til hinder for de betingelser og begrænsninger med hensyn til måden, hvorpå trykbærende udstyr (gasledninger) som de i sagen omhandlede installeres?

Anførte EU-retlige forskrifter

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr (EFT 1997, L 181, s. 1): artikel 1, 2, 3, 4, 7, 8 og 16 samt bilag I

Anførte nationalretlige forskrifter

1 Direktiv 97/23/EF er blevet gennemført i græsk ret ved fælles ministeriel anordning udstedt af Økonomiministeren og Vice-udviklingsministeren (FEK B, 987 af 27.5.1999).

2 Den 28. marts 2012 offentliggjordes viceministeren for miljø, energi og klimaændringers afgørelse (FEK B 976 af 28.3.2012), som godkendte Teknikos Kanonismos Esoterikon Engatastaseon Fysiku Aeriou me piesi liturgias eos kai 500mbar (teknisk forordning for interne anlæg til naturgas med et driftstryk indtil 500 mbar, herefter »den anfægtede tekniske forordning«) og fastsatte retningslinjer for projektering, materialer, installering, inspektion, prøver, sikkerhed og anvendelse af det interne gasnet og forbrugernes gasinstallationer.

3 Det bestemmes bl.a. i stk. 1.2.3 i den anfægtede tekniske forordning, at de interne gasinstallationer, dvs. rør, armaturer, apparater, skakter, bygningsdele og øvrigt tilbehør fra distributions-/forbrugsstedet for gassen til installationens udledning af gassen, samtidig skal opfylde kravene i de relevante direktiver og – for så vidt angår trykbærende udstyr, som er fremstillet til et tryk på mere end 500 mbar – kravene i direktiv 97/23/EF.

4 Den anfægtede tekniske forordning indeholder bestemmelser vedrørende udlægningen af gasledninger. Det bestemmes bl.a. i denne forordnings stk. 1.2.4: »Udlægningen af gasledninger er ikke omfattet af anvendelsesområdet for en eller flere direktiver og bestemmes af [den anfægtede forordning] under hensyn til landets specifikke forhold (f.eks. jordskælv).« Denne bestemmelse konkretiseres i bilag 9 (»Krav til ledningsnettet«) til den anfægtede forordning.

5 Selv om dette bilag betegnes som »informativt«, indeholder det i stk. 9.5 (»Betjening og rørlægning«) bindende forskrifter, navnlig inden for rammerne af stk. P9.5.6, der vedrører installation af rør over jorden, bestemmes det i stk. P9.5.6.9 (»Føring gennem tomrum«) følgende: »Hvis ledninger er installerede i tomrum, f.eks. nedhængte lofter, skal det tomme rum ventileres, f.eks. ved perifere åbninger i det omgivende murværk – to diagonalt anbragte ventilationsåbninger med et areal på hver 20 cm²....« Inden for rammerne af stk. P9.5.8, der vedrører beskyttelsen af ledningerne i bygningen, bestemmer stk. P9.5.8.2 følgende: »Gasledningerne må ikke lægges i betonplader eller i gulve. De kan installeres i kanaler, tomrum i nedhængte lofter eller i lydisolering (eller lignende) i et nedhængt loft med korrosionsbeskyttelsesforanstaltninger, som er beregnet til ledninger i gulve.«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

6 Sagsøger i hovedsagen importerer og markedsfører bøjelige, rustfrie stålrør i Grækenland.

7 Den 16. maj 2012 anlagde sagsøgeren i hovedsagen sag ved den forelæggende ret med påstand om annullation af forskellige bestemmelser vedrørende gasledninger i den anfægtede tekniske forordning.

8 Den forelæggende ret har truffet endelig afgørelse med hensyn til de annullationsanbringender, som vedrørte andre bestemmelser i den anfægtede forordning, hvorved der delvis blev givet medhold i klagen og i øvrigt afvist. Retten har derimod ikke truffet endelig afgørelse vedrørende i punkt 4 og 5 nævnte bestemmelser i den anfægtede forordning.

De væsentligste argumenter fremsat af parterne i hovedsagen

9 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at den anfægtede tekniske forordning beforder anvendelsen af andre typer rør, nemlig billigere stive stål- og kobberør til gas, end dem, som sagsøgeren forhandler, og samtidig opstiller hindringer for markedsføringen og ibrugtagningen, hvilket i praksis gør anvendelsen, markedsføringen og tilrådighedsstillelsen af de af sagsøgeren forhandlede rør på det pågældende marked umulig.

10 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at de fastsatte betingelser og begrænsninger (stk. 1.2.4, P9.5.6.9 og P9.5.8.2) – dvs. på den ene side forpligtelsen til at ventilere tomme rum gennem åbninger, hvis der installeres rør i tomrum (f.eks. nedhængte lofter) og på den anden side forbuddet mod at lægge gasledninger rør i betonplader såvel som i gulve – for så vidt de også berører det af sagsøgeren forhandlede materiale (rørledninger), er i strid med artikel 4, stk. 1, afsnit. 1.1, i direktiv 97/23/EF. Producenten af det nævnte materiale, der er CE-mærkede, hvorfor det er åbenbart, at det er blevet korrekt underkastet en

»overensstemmelsesvurderingsprocedure« i henhold til direktivets artikel 10, bekræfter, at sagsøgerens rørledninger kan bruges i naturgassystemer, uden at de omtvistede betingelser og begrænsninger overholdes.

11 I forbindelse med den almene bestemmelse i stk. 1.2.4 i den anfægtede tekniske forordning, hvorefter måden, hvorpå gasledninger udlægges, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for et EU-direktiv, har sagsøgeren påberåbt sig bilag I til direktiv 97/23/EF, som i forskellige individuelle bestemmelser (bl.a. punkt 1.1 og 1.2.) henviser også til »installation« af trykbærende udstyr. Med hensyn til det forhold, at stk. 1.2.4 i den anfægtede tekniske forskrift også bestemmer, at »[m]åden, hvorpå gasledningerne udlægges... bestemmes af den [anfægtede tekniske forordning] under hensyntagen til landets specifikke forhold (f.eks. jordskælv)«, har sagsøgeren i hovedsagen igen henvist til bilag I til direktivet, som bl.a. bestemmer, at der ved konstruktionen af trykbærende udstyr også skal tages hensyn til »belastning fra trafik, vind og jordskælv« (punkt 2.2.1).

12 Sagsøgeren i hovedsagen har gjort gældende, at bestemmelserne i bilag I til direktivet, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, afsnit 1.1, viser, at der ikke kunne pålægges yderligere betingelser og begrænsninger til beskyttelse mod jordskælv – såsom de omhandlede – for udlægningen af rørledninger til gasser (såsom de produkter, sagsøgeren selv forhandler), der er CE-mærkede og med hensyn til hvilke det i producentens forskrifter bekræftes, at deres anvendelse og installation er mulig (sikker), uden at de ovennævnte begrænsninger overholdes. Sådanne begrænsninger kunne kun bestemmes efter proceduren i artikel 7, stk. 4, og artikel 8 i direktiv 97/23/EF med deltagelse af Europa-Kommissionen.

13 Desuden har sagsøgeren i hovedsagen gjort gældende, at de ovennævnte bestemmelser i den anfægtede tekniske forordning også er i strid med retningslinjerne (»guidelines«) fra den arbejdsgruppe, der er nedsat for at sikre ensartet anvendelse af direktiv 97/23/EF (»Working Group 'Pressure'«), som efter sagsøgerens opfattelse udgør en »juridisk bindende fortolkning« af dette direktiv.

14 Sagsøgte har bestridt, at de pågældende regler har deres hjemmel i direktivets artikel 2.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

15 Den forelæggende ret finder, at retningslinjerne fra den pågældende arbejdsgruppe ikke udgør et juridisk bindende fortolkningsinstrument og bestemt ikke en »juridisk bindende fortolkning« af direktiv 97/23 / EF. Derfor afvises det anbringende, der bygger på den modsatte antagelse, uanset om retningslinje 9/24, som arbejdsgruppen vedtog den 18. marts 2004 (note 3), angiver, at de forordninger, som medlemsstaterne vedtager, kan indeholde krav med hensyn til installationen (installation) af trykbærende udstyr eller enheder, f.eks. for at beskytte driftspersonalet, miljøet eller selve det trykbærende udstyr.

16 Ifølge den forelæggende ret følger det af bestemmelserne i direktiv 97/23/EF, at det finder anvendelse på konstruktion, fremstilling og overensstemmelsesvurdering af trykbærende udstyr og enheder med visse tekniske egenskaber (artikel 1), og at medlemsstaterne pålægges forpligtelser med hensyn til markedsføring og ibrugtagning af dette trykbærende udstyr. Direktivet fastsætter imidlertid udtrykkeligt, at de nationale myndigheder har beføjelse til i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (nu traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde) at fastlægge de »krav«, som de anser for nødvendige af sikkerhedsmæssige årsager, for så vidt de ikke medfører ændringer af udstyret (jf. direktivets artikel 2).

17 På baggrund af ovenstående har de pågældende bestemmelser i den anfægtede tekniske forordning (stk. 1.2.4, P9.5.6.9 og P9.5.8.2), betingelserne og begrænsningerne med hensyn til udlægning af gasledninger i betragtning af landets specifikke forhold, navnlig jordskælv, hjemmel i direktivets artikel 2, dels fordi bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (jf. navnlig artikel 36) overholdes, hvilket er tilfældet, fordi de fastsatte begrænsninger, som overholder proportionalitetsprincippet, ifølge myndighedernes tekniske vurdering primært er nødvendige for at beskytte menneskers sundhed og liv og påvirker alle typer rørledninger uden forskel, uanset materiale og oprindelsesland, dels fordi det ikke tydeligt fremgår, at de nævnte begrænsninger medfører ændringer af det materiale, som ansøgeren forhandler. Den her prøvede ugyldighedsgrunde må derfor afvises som ubegrundet. I betragtning af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, artikel 7, stk. 4, og artikel 8 i direktiv 97/23/EF, sammenholdt med bilagene hertil (navnlig bilag I), er der imidlertid en berettiget tvivl, som nødvendiggør, at Domstolen forelægges en anmodning om præjudiciel afgørelse.